

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2011. július 21. *

A C-194/09. P. sz. ügyben,

az **Alcoa Trasformazioni Srl** (székhelye: Portoscuso [Olaszország], képviselik: M. Siragusa avvocato, T. Müller-Ibold és T. Graf Rechtsanwältin, valamint F. Salerno avocat)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. május 29-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselet: N. Khan, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: J. N. Cunha Rodrigues tanácselnök, A. Rosas, U. Löhmus, A. Ó Caoimh és P. Lindh (előadó) bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,
hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. június 24-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2010. szeptember 23-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Fellebbezésében az Alcoa Trasformazioni Srl (a továbbiakban: Alcoa) az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-332/06. sz., Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság ügyben 2009. március 25-én hozott ítéletének (a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítélettel az Elsőfokú Bíróság elutasította az Olasz Köztársaság által bejelentett, az olaszországi energiaigényes iparágaknak biztosított kedvezményes villamosenergia-díjtételekre vonatkozó C 36/06 (ex NN 38/06) állami

támogatással kapcsolatosan az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló, 2006. július 19-i 2006/C 214/03 bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) részleges megsemmisítése iránti keresetét annyiban, amennyiben az az Alcoához tartozó alumíniumgyárakra alkalmazandó villamosenergia-díjakat érinti.

Jogi háttér

- 2 Az [EK 88. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) „Fogalommeghatározások” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

- a) »támogatás«: bármely olyan intézkedés, amely megfelel a[z EK 88. cikk] (1) bekezdésében megállapított összes feltételnek;
- b) »létező támogatás«:
- i. [...] [...] minden támogatás, amely a Szerződésnek az érintett tagállamokban történő hatálybalépését megelőzően már létezett, vagyis az olyan támogatási programok és egyedi támogatások, amelyeket a Szerződés hatálybalépése előtt vezettek be, és azt követően is alkalmazhatók;
- ii. engedélyezett támogatás, azaz olyan támogatási programok és egyedi támogatások, amelyeket a Bizottság vagy a Tanács engedélyezett;

[...]

v. olyan támogatás, amelyet létező támogatásnak kell tekinteni, mert megállapítható, hogy a hatálybalépése idején nem minősült támogatásnak, és ezt követően – a közös piac fejlődésének eredményeként, és anélkül, hogy a tagállam módosította volna – vált támogatássá. Egyes intézkedéseknek egy tevékenység közösségi jog általi liberalizálását követő támogatássá válása során az ilyen intézkedések a liberalizációra megállapított időpontot követően már nem minősülnek támogatásnak;

c) »új támogatás«: olyan támogatás, azaz támogatási program és egyedi támogatás, amely nem létező támogatás, beleértve a létező támogatások módosítását is;

[...]

f) »jogellenes támogatás«: olyan új támogatás, amelyet a [z EK 88. cikk] (3) bekezdésének megsértésével vezettek be;

[...]”

3 A 659/1999 rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerint „az érintett tagállam az új támogatás nyújtására vonatkozó tervezeteket kellő időben bejelenti a Bizottságnak”. A fenti rendelet 3. cikke úgy rendelkezik, hogy valamely új támogatás „nem léptethető hatályba a Bizottság támogatást engedélyező határozata előtt vagy a határozatának vélelmezett meghozatala előtt”.

4 A hivatkozott rendelet 4. cikkének (1)–(4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság megvizsgálja a bejelentést közvetlenül annak kézhezvétele után. A 8. cikk sérelme nélkül a Bizottság a (2), (3) vagy (4) bekezdés szerint határozatot hoz.

(2) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy a bejelentett intézkedés nem valósít meg támogatást, megállapítását határozatban rögzíti.

(3) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy nem merült fel kétség a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, és amennyiben az a[z EK 87. cikk] (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, a Bizottság úgy határoz, hogy az intézkedés összeegyeztethető a közös piaccal [...]. A határozat megjelöli, hogy a Szerződésben szereplő melyik kivétel került alkalmazásra.

(4) Amennyiben az előzetes vizsgálatot követően a Bizottság úgy találja, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, a[z EK 88. cikk] (2) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről dönt (továbbiakban: »hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat« [helyesen: hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat]).”

5 Ugyanezen rendelet 6. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„A hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező [helyesen: megindító] határozat összefoglalja a vonatkozó ténybeli és jogi kérdéseket, tartalmazza a Bizottság előzetes értékelését a javasolt intézkedés támogatási jellegére vonatkozóan, és meghatározza a közös piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatban felmerült kétségeket. A határozat felszólítja az érintett tagállamot és az egyéb érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket egy meghatározott, általában egy hónapot meg nem haladó határidőn belül. Kellően indokolt esetben a Bizottság meghosszabbíthatja az előírt határidőt.”

6 A 659/1999 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének értelmében „a hivatalos vizsgálati eljárást az e cikk (2)–(5) bekezdése szerinti határozattal zárják le”. A hivatkozott bekezdések úgy rendelkeznek, hogy a Bizottság úgy határozhat, hogy a bejelentett intézkedés nem minősül támogatásnak, hogy a bejelentett támogatás a közös piaccal

összeegyeztethető, hogy a bejelentett támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek minősül, amennyiben bizonyos feltételek teljesülnek, illetve hogy a bejelentett támogatás nem egyeztethető össze a közös piaccal.

- 7 A be nem jelentett intézkedések tekintetében a 659/1999 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a]mennyiben bármilyen forrásból a Bizottság tudomására jut egy feltételezett jogellenes támogatásra vonatkozó információ, a Bizottság késedelem nélkül megvizsgálja az információt”. E rendelet 13. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy e vizsgálatot adott esetben a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat zárja.

- 8 A létező támogatási programokra vonatkozó eljárást a 659/1999 rendelet 17–19. cikke határozza meg. A rendelet 18. cikkének értelmében amennyiben „a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a létező támogatási program nem, vagy többé már nem egyeztethető össze a közös piaccal, ajánlást készít, amelyben megfelelő intézkedéseket javasol az érintett tagállamnak”. Amennyiben a hivatkozott rendelet 19. cikke (2) bekezdésének értelmében az érintett tagállam nem fogadja el a Bizottság által javasolt intézkedéseket, kezdeményezi a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

A jogvita előzményei

- 9 Az Elsőfokú Bíróságnak benyújtott kereset alapjául szolgáló, az általa a megtámadott ítéletben kifejtett tényeket a jelen ítélet céljából a következőképpen lehet összegezni.

- 10 A fellebbező Alcoa egy olasz jog szerint létrejött társaság, amely Olaszországban két, Portovsemében (Szardínia) és Fusinában (Velence) található nyersalumínium-gyár

tulajdonosa. Ezeket a gyárat a fellebbező az Alumix SpA-tól vásárolta meg az utóbbi társaság privatizációja keretében.

- 11 Az Olasz Köztársasággal közölt és 1996. október 1-jén közzétett 96/C 288/04 határozattal (HL C 288., 4. o., a továbbiakban: Alumix-határozat) a Bizottság az 1992. december 23-án különösen az ENEL (az olaszországi történelmi villamosenergia-szolgáltató) által e két gyárnak kiszámlázott villamosenergia-szolgáltatás díjainak kapcsán megindított és 1994. november 16-én kiterjesztett eljárását zárta le. Ezt a díjtételt a Comitato interministeriale dei prezzi (olasz minisztériumközi árbizottság) 1992. július 13-i 13. sz. határozatával (a továbbiakban: a CIP 13/92 határozata) állapította meg. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az 1995. december 19-i törvényerejű rendelet (a GURI 1996. február 16-i 39. száma, 8. o.; a továbbiakban: 1995. évi törvényerejű rendelet) 2. cikke szerint 2005. december 31-ig hatályos díjtétel az EK 87. cikk (1) bekezdésének értelmében nem minősül állami támogatásnak.
- 12 Ez a villamosenergia-díjtétel az ENEL termelési határkölségein, valamint részben annak állandó költségein alapult.
- 13 A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy azzal, hogy az ENEL az a portovesmei és fusinai gyárakkal szemben az alumíniumgyártásra ilyen díjtételt alkalmazott, rendes kereskedelmi magatartást tanúsított, mivel a díjtétel lehetővé tette, hogy villamos energiát szolgáltatson olyan vállalkozások számára, amelyek első számú ügyfelei voltak olyan régióban, ahol nagymértékű volt a villamosenergia-túlkapacitás.
- 14 Az Autorità per l'energia elettrica e il gas (olasz villamosenergia- és gázhatóság) 1999. december 29-i 204/99 határozatával a villamosenergia-díjtételt a helyi villamosenergia-forgalmazókra ruházta át. Az Alcoa-nak nyújtott villamosenergia-szolgáltatást így az ENEL, az Alcoa helyi villamosenergia-forgalmazója a továbbiakban rendes díjtétellel, és nem az 1995. évi törvényerejű rendelet által előírt díjtétel alapján számlázta ki. Az ENEL a villamosenergia-számláján feltüntetettek szerint az utóbbinak – az

összes olaszországi villamosenergia-fogyasztóra kivetett adójellegű járulékok révén finanszírozott – visszatérítést nyújtott, amelynek összege a kiszámlázott díjtétel és az 1995. évi törvényerejű rendeletben meghatározott díjtétel közötti különbségnek felelt meg.

- 15 Az Autorità per l'energia elettrica e il gas 2004. augusztus 9-i 148/04 határozatával egy állami szervezetet, a Cassa Conguaglio per il settore elettrico (a villamosenergia-szektor elszámolási alapja, a továbbiakban: Elszámolási Alap) bízott meg a helyi villamosenergia-forgalmazók helyett a villamosenergia-díjtétel kezelésével. Ennek alapján az Elszámolási Alap ugyanezen adójellegű járulék révén maga térítette vissza az Alcoa-nak az ENEL által kiszámlázott díjtétel és az 1995. évi törvényerejű rendeletben meghatározott díjtétel közötti különbséget.

- 16 2005-ben az olasz hatóságok elfogadták a 2005. május 14-i 80. sz. törvény (a GURI 2005. május 14-i 111. számának rendes melléklete, a továbbiakban: 2005. évi törvényerejű rendelet) által módosított, törvénnyé alakított 2005. március 14-i 35. törvényerejű rendeletet (a GURI 2005. május 14-i 91. száma, 4. o.). E jogszabály 11. cikkének (11) bekezdése azt írja elő, hogy az Alcoa két gyára számára biztosított kedvezményes díj 2010. december 31-ig meghosszabbításra kerül. Az olasz hatóságok e rendelkezést nem jelentették be a Bizottságnak.

- 17 A 2005. évi törvényerejű rendelet továbbá azt írja elő, hogy az olasz villamosenergia- és gázhatóság évente felülvizsgálja a kedvezményes díjtételt. E hatóság 2005. október 13-i 217/05 határozatának megfelelően e díjtételt az amszterdami (Hollandia) és Frankfurt am Main-i (Németország) európai tőzsdén jegyzett árak emelkedésének függvényében 2006. január 1-jétől évente legfeljebb 4%-kal kell emelni.

- 18 A Bizottság a vitatott határozatban arra keresett választ, hogy az Alcoának biztosított díjtétel nem minősül-e állami támogatásnak, valamint e díjtételnek az EK 87. cikk (1) bekezdésének értelmében vett közös piaccal való összeegyeztethetőségét vizsgálta. Kijelentette, hogy egy másik eljárás során – amely a Portovesme Srl vállalat számára nyújtott C 38/2004 (ex NN 58/04), állami támogatással kapcsolatosan az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló, az Olasz Köztársaságnak 2004. november 14-én kézbesített 2005/C 30/06 határozat (HL 2005. C 30., 7. o., a továbbiakban: Portovesme-határozat) elfogadásához vezetett – szerzett tudomást a 2005. évi törvényerejű rendelet 11. cikkének (11) bekezdéséről.
- 19 A vitatott határozat indokolásának 40–46. pontjában a Bizottság kijelentette, hogy meg kell vizsgálnia, hogy a szóban forgó díjtétel állami támogatásnak minősül-e. A Bizottság szerint a villamosenergia-ár csökkentése jelentős gazdasági előnyt biztosított az alumíniumtermelő vállalkozásnak. Ezt a csökkentést állami forrásból finanszírozták, az összes olaszországi villamosenergia-fogyasztóra kivetett és az Elszámolási Alapnak fizetett adójellegű járulék révén. A csökkentés a verseny torzulásával fenyegetett, és feltehetően a Közösségen belüli kereskedelmet is befolyásolta. A Bizottság ebből arra következtetett, hogy ezen intézkedés az EK 87. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik.
- 20 A Bizottság a vitatott határozat indokolásának 47. pontjában kifejtette, hogy mivel az Olasz Köztársaság nem jelentette be neki a 2005. évi törvényerejű rendelet 11. cikkének (11) bekezdését, azt a 659/1999 rendelet 1. cikke f) bekezdésének értelmében jogellenes támogatásnak kell tekinteni, és az Alumix-határozatban foglalt korábbi megállapításai, miszerint az Alcoának nyújtott kedvezményes díjtétel nem minősül létező támogatásnak, megakadályozzák, hogy ez az intézkedés létező támogatásnak minősüljön.
- 21 A Bizottság továbbá a vitatott határozat indokolásának 49. és 78. pontjában kétségeket fogalmazott meg afelől, hogy az intézkedés a fusinai, valamint a portovesmei gyár részére nyújtott támogatás tekintetében összeegyeztethető-e a közös piaccal.

- 22 Végül a Bizottság a vitatott határozat indokolásának 80. és 81. pontjában felkérte az Olasz Köztársaságot esetleges észrevételeinek a vitatott határozat kézhezvételétől számított egy hónapon belüli megtételére, és minden olyan információ átadására, amely elősegítheti a szóban forgó támogatás értékelését. Emlékeztetett, hogy az EK 88. cikk (3) bekezdése felfüggesztő hatályú, és hogy a 659/1999 rendelet 14. cikkének értelmében kötelezheti a tagállamot a jogellenesen nyújtott támogatás kedvezményezett általi visszatéríttetésére.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 23 2006. november 29-én az Alcoa keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz a vitatott határozat megsemmisítése iránt, annyiban amennyiben az a fusinai és portovesmei gyárának kiszámlázott villamosenergia-szolgáltatási díjtételre vonatkozik, illetve másodlagosan e határozat megsemmisítése iránt annyiban, amennyiben az a fenti díjtelt jogellenes új támogatásnak minősíti.
- 24 Az Alcoa keresete alátámasztására három jogalapot hozott fel. Először is arra hivatkozott, hogy a Bizottság a vitatott határozatban tévesen minősítette a gyárai tekintetében alkalmazott villamosenergia-díjtételt állami támogatásnak, ugyanis az utóbbi díjtétel – amely a piaci díjtételnek felelt meg – semmiféle előnyt nem nyújtott számára. Másodszor arra hivatkozott, hogy a Bizottság megsértette a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét, mivel a hivatkozott határozat ellentmond az Alumix-határozatnak. Végül harmadszor – másodlagos jelleggel – arra hivatkozott, hogy a Bizottság tévesen vizsgálta a szóban forgó intézkedést az új támogatásokra, és nem a létező támogatásokra alkalmazandó eljárás keretében.
- 25 A megtámadott ítélettel az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasította.

- 26 Az első jogalap kapcsán először is megállapította, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatban valamely állami támogatással kapcsolatos intézkedés nem végleges jellegű, és hogy az ilyen határozat Elsőfokú Bíróság által gyakorolt jogszerűségi vizsgálatát annak megvizsgálására kell korlátozni, hogy a Bizottság nem követett-e el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy nem tudta áthidalni az ezzel kapcsolatos összes nehézséget az érintett intézkedés előzetes vizsgálata során.
- 27 Az Elsőfokú Bíróság – miután megjegyezte, hogy az Alcoa nem vitatja a Bizottság azon értékelését, miszerint a szóban forgó díjtétel finanszírozását lehetővé tévő források állami forrásnak minősülnek – kijelentette, hogy a Bizottság nem vétett nyilvánvaló értékelési hibát, amikor előzetes jelleggel úgy ítélte meg, hogy kedvezményes díjtétel az Alcoa-gyárak részére nyújtott előnyt jelent. Ezzel kapcsolatosan továbbá megállapította, hogy el kell utasítani mint hatástalanokat az Alcoa által arra vonatkozóan felhozott érveket, miszerint a Bizottságnak meg kellett volna határoznia, hogy a szóban forgó díjtétel piaci díjtételnek felelt-e meg, illetve hogy azon kritériumok, amelyekre a Bizottság támaszkodott az Alumix-határozatban annak megállapítása-kor, hogy nem létezett ilyen előny, még mindig érvényesek-e. Az Elsőfokú Bíróság elutasította az Alcoa azon érvét, miszerint a Bizottság megsértette indokolási kötelezettségét, különösen azzal, hogy nem vizsgálta meg ezeket a kritériumokat, és emlékeztetett arra, hogy annak kérdése, hogy az érintett gyáraknak biztosított díjtétel piaci díjtételnek minősül-e, vagy sem, olyan összetett gazdasági értékelést kívánt meg, amelyet a Bizottságnak a hivatalos vizsgálati eljárás keretében kellett elvégeznie.
- 28 Az Elsőfokú Bíróság a második jogalappal kapcsolatosan azt vizsgálta, hogy a Bizottság, azáltal hogy a kedvezményes díjtételt új támogatásnak minősítette, veszélyeztetett-e a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét, amire az Alcoa az Alumix-határozatot követően hivatkozhatott.
- 29 Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy mind a keresetből, mind az Alumix-határozatból kitűnik, hogy ez a határozat csak az 1995. évi törvényerejű rendeletre vonatkozott, amelynek érvényessége tíz évre korlátozódott. Hozzáfűzte, hogy a Bizottság a vitatott határozatban megemlíti, hogy a neki be nem jelentett díjtétel 2010-ig való meghosszabbítása állami támogatásnak minősülhet. Az Elsőfokú Bíróság kifejtette, hogy a Bizottság nem kérdőjelezte meg az Alumix-határozatban vizsgált intézkedéssel

kapcsolatos értékelését, és úgy ítélte meg, hogy az Alcoa egyáltalán nem lehetett biztos abban, hogy a Bizottság úgy fog határozni, hogy a részére biztosított díjtétel nem minősül állami támogatásnak.

- 30 Az Elsőfokú Bíróság a harmadik jogalap kapcsán emlékeztetett, hogy az állandó ítélezési gyakorlat értelmében, amennyiben valamely létező támogatást lényegesen módosítani kell, vagy meg kell hosszabbítani, azt új támogatásnak kell tekinteni. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy amikor a Bizottság által nem állami támogatásnak minősített intézkedést meghosszabbítják, vagy annak lényegét módosítják, azt a Bizottság csak az új támogatásokra alkalmazandó eljárási szabályok keretében vizsgálhatja meg.
- 31 Az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben a szóban forgó intézkedés nem tekinthető létező támogatásnak, nemcsak amiatt, hogy az Alumix-határozatban vizsgálttól eltérő időszakra vonatkozik, hanem azért is, mert ezen intézkedés finanszírozási módja változott a hivatkozott határozatban vizsgált intézkedéséhez képest.

A felek kérelmei

- 32 Fellebbezésében az Alcoa azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - semmisítse meg a vitatott határozatot annyiban, amennyiben a hozzá tartozó alumíniumgyárakra alkalmazandó villamosenergia-díjakat érinti;

másodlagosan,

- utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé ismételt határozathozatalra a Bíróság ítéletének megfelelően,

továbbá bármelyik esetben

- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

³³ A Bizottság a fellebbezés elutasítását és az Alcoa költségek viselésére való kötelezését kéri.

A fellebbezésről

³⁴ Az Alcoa fellebbezése alátámasztására két joggalra hivatkozik. Az első jogalap annak megállapítására irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság jogosult volt a hivatalos vizsgálati eljárást megindítani annak vizsgálata nélkül, hogy az Alumix-határozatban található megállapítások hatályukat veszítették-e. A második jogalap az új támogatásokra vonatkozó eljárás téves alkalmazására vonatkozik.

³⁵ Ez a két jogalap szorosan összefügg az Alumix-határozat időbeli és tárgyi hatályával, amelyet az Elsőfokú Bíróság nem vett figyelembe. Az Alcoa e határozat időbeli hatályát az első jogalap negyedik részében, valamint a második jogalap második részében,

tárgyi hatályát pedig az első jogalap negyedik részében kifejtett, a villamosenergia-díjtétel lényeges módosításának hiányára vonatkozó érv keretében, valamint a második jogalap harmadik részében tárgyalja.

- 36 A fellebbezés vizsgálatát a fent említett részek, illetve érv értékelésével kell kezdeni.

Az Alumix-határozat időbeli hatályára vonatkozó első jogalap negyedik részéről, valamint második jogalap második részéről

A felek érvei

- 37 Az Alcoa az első jogalap negyedik részében, valamint a második jogalap második részében azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 105–107. pontjában úgy ítélte meg, hogy az Alumix-határozat időbeli hatálya korlátozott. Ezáltal az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a hivatkozott határozatot, illetve tévesen alkalmazta a jogot. Az Alcoa egyrészt arra hivatkozik, hogy az Alumix-határozat nem utal kifejezetten az 1995. évi törvényerejű rendeletre, amely a kérdéses villamosenergia-díjtételt a fenti törvényerejű rendeletben tíz évre határozza meg, és nem tartalmaz semmiféle kifejezett vagy ki nem fejezett korlátozást annak érvényességére nézve. Másrészt az Alcoa hozzáfűzi, hogy még ha feltételezzük is, hogy az Alumix-határozat időbeli hatálya korlátozott volt, a határozat azon megállapítása, hogy nincs szó támogatásról, általános érvényű, amely nem ismer időbeli korlátokat.
- 38 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen vizsgálta meg az Alumix-határozatot az 1995. évi törvényerejű rendelet tükrében, amely jogszabály a szóban forgó díjtétel érvényességét kifejezetten tíz évre korlátozta.

A Bíróság álláspontja

- 39 Emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezés keretében az EK 225. cikkel és a Bíróság alapokmányának 58. cikkével összhangban az Elsőfokú Bíróságnak csak akkor van hatásköre a releváns tények megállapítására és értékelésére, ha azokat elferdítették (lásd ebben az értelemben a C-136/92. P. sz., Bizottság kontra Brazzelli Lualdi és társai 1994. június 1-jén hozott ítélet [EBHT 1994., I-1981. o.] 49. és 66. pontját, valamint a C-24/01. P. és C-25/01. P. sz., Glencore és Compagnie Continentale kontra Bizottság ügyben 2002. november 7-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-10119. o.] 65. pontját).
- 40 Ezzel kapcsolatosan az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 107. pontjában az Alumix-határozat korlátozott időbeli hatályával kapcsolatosan kifejtett értékelése bizonyos megállapításokon alapul. Először is az Elsőfokú Bíróság a hivatkozott ítélet 105. pontjában megállapította, hogy a Bizottság az Alumix-határozat tárgya az ENEL által az Alco-gyáraknak 1996 és 2005 között kiszámlázott villamosenergia-szolgáltatás díjtétele volt. Továbbá ugyanebben a pontban az Elsőfokú Bíróság kijelentette, hogy az Alumix-határozat nem említette az 1995. évi törvényerejű rendeletet, amelynek 2. cikke rögzítette a CIP 13/92 határozatában előírt díjtétel időtartamát, mindazonáltal az Alcoa keresetében kifejezetten hivatkozott erre a törvényerejű rendeletre, és úgy vélte, hogy érdemes idéznie egy olyan részletet, amely az utóbbi észrevételeit tükrözi. E részlet értelmében az Alumix SpA privatizációjához szükség van az olasz állam támogatására a villamosenergia-díjnak az ENEL-lel közösen történő megállapításához (a két üzem számára) egy hosszú távú (tízéves), európai versenyárakra kötött szerződés aláírásával. Az Elsőfokú Bíróság ezen idézetet folytatja, hozzátéve, hogy a CIP 13/92 határozata által engedélyezett többletköltségek kezelését 2005. december 31-ével megszüntették, és hogy ezen időpontot követően e díjtételek kezelését az összes felhasználó tekintetében kiigazítják. Végül az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 14. és 65. pontjában megjegyezte, hogy az Alco két gyárának számlázott villamosenergia-díjtétel a 2005. évi törvényerejű rendelet révén 2010. december 31-ig került meghosszabbításra.
- 41 Az Alcoa nem vitatja e megállapításokat, és nem állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette volna a tényeket.

- 42 Hangsúlyozni kell, hogy mivel az Elsőfokú Bíróság nem ferdítette el a tényeket, azokat független módon értékelhette. Így anélkül, hogy tévesen alkalmazta volna a jogot, jogában állt a megtámadott ítélet 106. pontjában megállapítani, hogy a Bizottság szóban forgó villamosenergia-díjtétel 1996 és 2005 közötti időszakra vonatkozó értékelését az általa az ebben az időszakban előrelátható piaci viszonyokra tekintettel fogalmazta meg. Az Elsőfokú Bíróság továbbá a megtámadott ítélet 107. pontjában nem alkalmazta tévesen a jogot azzal, hogy a Bizottság álláspontját megerősítette azáltal, hogy átvette a Bizottság által a vitatott határozatban használt kifejezéseket, vagyis azt, hogy a szóban forgó díjtételnek az Alumix-határozatban való Bizottság általi jóváhagyása éppen azért korlátozott időbeli hatályú, mert az adott pillanatban fennálló körülmények gazdasági értékelésén alapult, következésképpen nem lehetett e jóváhagyásra hivatkozni az intézkedésnek a 2005. évi törvényerejű rendeletben meghatározott meghosszabbítása tekintetében.
- 43 Következésképpen az első jogalap negyedik részét, valamint a második jogalap második részét el kell utasítani.

Az Alumix-határozatban vizsgált villamosenergia-díjtétel lényeges módosításának hiányára vonatkozóan az első jogalap negyedik részében, valamint a második jogalap harmadik részében kifejtett érvről

A felek érvei

- 44 Az Alcoa azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen utasította el mint megalapozatlant azon érvét, miszerint a villamosenergia-díjtétel kezelésére vonatkozó 1999. évi és 2004. évi módosítások nem lényegesek, csupán technikai jellegűek voltak. Úgy véli, hogy az ENEL által eszközölt visszatérítés és a díjtétel kezelésének az Elszámolási Alap részére való átadása nem változtatott az Alumix-határozatban kifejtett megállapításon, miszerint a szóban forgó díjtétel nem minősült támogatásnak. Ezek

a módosítások ugyanis csupán arra vonatkoztak, hogy a díjtételt hogyan és ki fogja nyújtani, miközben a díjtétel mértéke – amely a legfontosabb kérdés – soha nem került módosításra.

- 45 A Bizottság azt válaszolja, hogy az abból a helyzetből, amelyben az Alcoa a villamosenergia-szolgáltatójának az Alumix-határozatban jóváhagyott kedvezményes díjtételt fizette, az abba a helyzetbe való átmenet, amelyben az Alcoa egy, a szolgáltatója által szabadon rögzített díjtételt fizet, és ezt követően az Elszámolási Alap visszatéríti részére a különbséget annak érdekében, hogy az Alcoa nettó költségei a hivatkozott kedvezményes díjtétel mértékére csökkenjenek, nem minősíthető pusztán technikai módosításnak.

A Bíróság álláspontja

- 46 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 64. és 65. pontjában kifejtette, hogy ahhoz, hogy a Bizottság az Alcoának nyújtott előny létezését nem végleges jelleggel megállapítsa, egyrészt az 1995. évi törvényerejű rendeletben meghatározott díjtétel 2010-ig – évente legfeljebb 4%-kal történő emelés lehetőségével – történt meghosszabbítására, másrészt e díjtétel kezelésének az Elszámolási Alap részére történt átadására támaszkodott, amely utóbbi közvetlenül az Alcoa részére térítette vissza a gyárai részére kiszámlázott villamosenergia-díjtétel és a törvényerejű rendelet által előírt díjtétel közötti különbséget. Ezt a 2005. évi törvényerejű rendelet 11. cikkének (11) bekezdése, valamint a villamosenergia- és gázhatóság 2004. augusztus 9-i 148/04 határozata és 2005. október 13-i 217/05 határozata által bevezetett módosításra vonatkozó két ténybeli megállapítást az Alcoa nem vitatta.
- 47 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 68. pontjában megjegyezte, hogy ez a visszatérítési mechanizmus közvetlenül az Alcoának nyújtott kedvezményes díjtétel jellegét érinti, és ennél fogva a Bizottság megalapozottan ítélte úgy, hogy nem kizárt, hogy ez a mechanizmus előnyt hoz létre, amely egyike azon feltételeknek, amelyek lehetővé teszik az EK 87. cikk (1) bekezdésének értelmében vett támogatásnak való minősítését.

- 48 Az Elsőfokú Bíróság ezen értékelése a Bíróság azon megközelítését tükrözi, miszerint valamely támogatás finanszírozási módja az egész finanszírozni kívánt támogatási rendszert a közös piaccal összeegyeztethetetlené teheti, és ilyen esetben az adott támogatási intézkedés Bizottság általi vizsgálatának szükségszerűen figyelembe kell vennie a támogatás finanszírozásának hatásait (lásd a C-261/01. és C-262/01. sz., Calster és társai egyesített ügyekben 2003. október 21-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-12249. o.] 49. pontját).
- 49 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 107. és 131. pontjában azt állapította meg, hogy a vitatott határozatból kitűnik, a 2005. évi törvényerejű rendeletben meghatározott díjtétel-finanszírozási mechanizmus az 1995. évi törvényerejű rendeletben meghatározott díjtétellel összehasonlítva a piaci díjtételről olyanra való áttérést jelentett, amely állami forrásokból finanszírozott díjcsökkentés tárgya.
- 50 Tekintettel a finanszírozási mechanizmus módosításának a vitatott határozat által kiemelt esetleges következményeire az állami támogatásokra vonatkozó szabályokra nézve, meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 130. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozatban vizsgált intézkedés nem volt azonos az Alumix-határozatban vizsgált intézkedéssel, illetve amikor a megtámadott ítélet 134. pontjában elutasította az Alcoa azon érvét, miszerint e módosítások nem voltak lényegesek.
- 51 Ennélfogva az Alcoa-nak az első jogalap negyedik részében és a második jogalap harmadik részében a szóban forgó módosítások nem lényeges voltára vonatkozóan kifejtett érvét el kell utasítani mint megalapozatlant.
- 52 Az első és a második jogalapot a fenti megállapítások tükrében kell megvizsgálni.

Az Alumix-határozat nem megfelelő figyelembevételére vonatkozó első jogalapról

- 53 Az Alcoa annak megállapítását kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság jogosult volt a hivatalos vizsgálati eljárást megindítani annak vizsgálata nélkül, hogy az Alumix-határozatban található megállapítások hatályukat veszítették-e. Ez a jogalap hat részre oszlik. Az Alcoa az első részben azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság felülvizsgálatát a vitatott intézkedés állami támogatásnak való nyilvánításával kapcsolatos nyilvánvaló hibára korlátozta. A második rész az ítélezési gyakorlat, valamint a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének figyelmen kívül hagyására vonatkozik. A harmadik rész annak megállapítására irányul, hogy azon két alapvető elem, amelyre az Elsőfokú Bíróság alapozott annak megállapítása érdekében, hogy a Bizottság jogosult volt a hivatalos vizsgálati eljárást megindítani, nem megfelelő. Az Alumix-határozat időbeli hatályára vonatkozó negyedik rész a jelen ítélet 43. pontjában már elutasításra került mint megalapozatlan. Az ötödik rész a gondos ügyintézés elvének és a meghallgatáshoz való jognak a megsértésére vonatkozik. Végül a hatodik rész az indokolási kötelezettség terjedelmének figyelmen kívül hagyására hivatkozik.

Az első jogalapról az Elsőfokú Bíróság felülvizsgálatának tévesen a nyilvánvaló hibára való korlátozására vonatkozó első részéről

– A felek érvei

- 54 Az első jogalap első részének keretében az Alcoa arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság – különösen a megtámadott ítélet 61. pontjában – tévesen alkalmazta a jogot, mivel felülvizsgálatát a vitatott intézkedés állami támogatásnak való nyilvánításával kapcsolatos nyilvánvaló hibára korlátozta. Az Elsőfokú Bíróság ezáltal olyan helyzetben nem gyakorolta a felülvizsgálati jogkörét, amelyben különösen fontos a vállalkozások visszaélészerű hivatalos vizsgálati eljárásokkal szembeni bírói jogvédelme.

- 55 Az Alcoa hangsúlyozza a különbséget a hivatalos vizsgálati eljárásnak azon intézkedésekkel szembeni megindítása között, amelyekkel kapcsolatosan kifejezetten megállapításra került, hogy nem képeznek támogatást, és azon eljárás megindítása között, amely olyan intézkedésekre irányul, amelyek nem képezték ilyen jellegű megállapítás tárgyát. Az Alcoa azt állítja, hogy az első esetben a Bizottságra szigorúbb kötelezettségek hárulnak az előzetes vizsgálat és az indokolás tekintetében a hivatalos vizsgálati eljárás megindításának alátámasztására.
- 56 A Bizottság azt a választ adja, hogy véleménye szerint az Elsőfokú Bíróság megfelelő, azaz olyan mértékű felülvizsgálatot gyakorolt, amely előzetes határozat esetében alkalmazandó.

– A Bíróság álláspontja

- 57 Emlékeztetni kell, hogy az EK 88. cikk (3) bekezdése által bevezetett és a 659/1999 rendelet 4. és 5. cikkében szabályozott, a támogatások előzetes vizsgálatára irányuló szakasz célja annak lehetővé tétele a Bizottság számára, hogy kialakítsa elsődleges véleményét a szóban forgó támogatás teljes vagy részleges összeegyeztethetőségéről. Ez a szakasz megkülönböztetendő az EK 88. cikk (2) bekezdésében foglalt, és az említett rendelet 6. és 7. cikkében szabályozott vizsgálati szakasztól, amely arra szolgál, hogy a Bizottság teljes körűen informálódhasson az ügy összes adatára nézve (lásd a C-390/06. sz. Nuova Agricast ügyben 2008. április 15-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-2577. o.] 57. pontját).
- 58 Amint a 659/1999 rendelet 6. cikkéből kitűnik, a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat tartalmazza a Bizottság előzetes értékelését a javasolt intézkedés támogatási jellegére vonatkozóan, és meghatározza a közös piaccal való összeegyeztethetőséggel kapcsolatban felmerült kétségeket.

- 59 Ezzel kapcsolatosan meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 58–60. pontjában helyesen emlékeztetett az előzetes vizsgálati szakasz szerepére, hangsúlyozva, hogy az elkülönül a hivatalos vizsgálati eljárástól.
- 60 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 58. pontjában – helyesen – arra emlékeztetett különösen, hogy a Bizottság köteles a hivatalos vizsgálati eljárást megindítani, amennyiben az előzetes vizsgálat során nem sikerült meggyőződni arról, hogy az érintett intézkedés összeegyeztethető a közös piaccal.
- 61 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 61. pontjában ebből helyesen azt a következtetést vonta le, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat Elsőfokú Bíróság általi felülvizsgálatának szükségszerűen korlátozottnak kell lennie, és a megtámadott ítélet 62. pontjában helyesen úgy ítélte meg, hogy az ilyen határozat ellen indított eljárás keretében – amikor a felek a Bizottságnak a vitatott intézkedés állami támogatásnak való nyilvánítására vonatkozó értékelését vitatják – az uniós bíróság felülvizsgálatának annak ellenőrzésére kell korlátozódnia, hogy a Bizottság nem követett-e el nyilvánvaló értékelési hibát.
- 62 Az Alcoa azon érvének, miszerint az Elsőfokú Bíróságnak részletesebb elemzést kellett volna végeznie, és a jelen ügyben a felülvizsgálatát nem kellett volna a nyilvánvaló értékelési hiba vizsgálatára korlátoznia, mivel már létezett egy, az Alcoával kapcsolatos korábbi bizottsági határozat – vagyis az Alumix-határozat –, nem lehet helyt adni, mivel amint azt a jelen ítélet 50. pontjában már kifejtettük, az Elsőfokú Bíróság helyesen ítélte úgy, hogy a vitatott határozatban vizsgált intézkedés nem volt azonos az Alumix-határozatban vizsgált intézkedéssel.
- 63 Következésképpen az első jogalap első részét el kell utasítani mint megalapozatlant.

Az első jogalapnak az ítélkezési gyakorlat, valamint a jogbiztonság és a bizalomvédelem elve figyelmen kívül hagyására vonatkozó második részéről

– A felek érvei

- 64 Az Alcoa az alkalmazandó felülvizsgálati szabálytól függetlenül az első jogalap második részében arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem vette figyelembe az ítélkezési gyakorlatot, valamint a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, amelyek alapján figyelembe kellett volna vennie az ugyanebben az ügyben hozott korábbi határozatokat.
- 65 Az Alcoa szerint a C-47/91. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1994. október 5-én hozott ítéletből (EBHT 1994., I-4635. o.) az következik, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie az Alumix-határozatot, és újra meg kellett volna vizsgálnia, hogy azok a tényezők, amelyeken e határozat alapult, megváltoztak-e, vagy sem. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 70. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem volt köteles meghatározni, hogy „azon kritériumok, amelyekre [...] támaszkodott az Alumix-határozatban annak megállapításakor, hogy nem létezett ilyen előny, még mindig érvényesek-e”. Az Alcoa a C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletre (EBHT 2006., I-5479. o.) támaszkodva hozzáteszi, hogy jogosan bízhatott abban a vélelemben, miszerint a Bizottság Alumix-határozatban kifejtett következtetései nem változnak oly mértékben, ezért azok a tények, amelyekre támaszkodott, továbbra is érvényesek.
- 66 A Bizottság azt állítja, hogy nem volt köteles figyelembe venni az Alumix-határozatot.

– A Bíróság álláspontja

- 67 Az Elsőfokú Bíróság a fent hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 24. pontjában kimondta, hogy a Bizottság nem vizsgálhatja meg azonnal közvetlenül a Szerződés alapján az olyan egyedi támogatást, amelyet állítólag valamely korábban engedélyezett program keretében nyújtottak. Bármiféle eljárás megindítása előtt először is annak ellenőrzésére kell szorítkoznia, hogy a támogatás része-e az általános programnak, és megfelel-e a jóváhagyó határozatban meghatározott feltételeknek. Ha nem így járna el, a Bizottság minden egyes egyedi támogatás vizsgálata során megváltoztathatná a támogatási programot jóváhagyó határozatát, és így veszélyeztetné a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét.
- 68 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben – a fent hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet tárgyát képező intézkedéssel ellentétben – a szóban forgó intézkedés nem egy általános programnak részét képező egyedi támogatás. Amint azt a jelen ítélet 50. pontjában említettük, a szóban forgó intézkedés nem azonos a korábbi bizottsági határozatban – vagyis az Alumix-határozatban – vizsgált intézkedéssel.
- 69 Ebből következően a fent hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben az általános programnak részét képező egyedi támogatásokra vonatkozóan kifejtett megfontolások irrelevánsak.
- 70 Az Alcoa továbbá a fent hivatkozott Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletre támaszkodik annak bizonyítása érdekében, hogy a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvei alapján jogosan bízhatott abban, hogy a Bizottság fenntartja az Alumix-határozatban kifejtett végkövetkeztetéseit.

- 71 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a jogbiztonság elve megköveteli, hogy az uniós jogszabályok a jogalanyok számára egyértelműek, alkalmazásuk szempontjából pedig kiszámíthatók legyenek (lásd különösen a fent hivatkozott Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 69. pontját, valamint a C-67/09. P. sz., Nuova Agricast és Cofra kontra Bizottság ügyben 2010. október 14-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-9811. o.] 77. pontját). A bizalomvédelem elvére történő hivatkozás joga minden olyan jogalanyt megillet, akiben az Európai Unió valamely intézménye az általa tett pontos ígérekkel megalapozott várakozásokat keltett. Mindazonáltal, ha az elővigyázatos és körültekintő gazdasági szereplő számíthat az érdekeit esetleg érintő uniós intézkedés elfogadására, annak elfogadása esetén nem hivatkozhat az említett elvre (lásd ebben a fent hivatkozott Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 147. pontját, a C-519/07. P. sz., Bizottság kontra Koninklijke FrieslandCampina ügyben 2009. szeptember 17-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-8495. o.] 84. pontját, valamint a C-537/08. P. sz., Kahla Thüringen Porzellan kontra Bizottság ügyben 2010. december 16-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-12917. o.] 63. pontját).
- 72 A fent hivatkozott Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet 71. pontjából kitűnik, hogy a hivatkozott ítéletben tárgyalt intézkedés kapcsán a Bizottság kizárólag a Szerződés állami támogatásokkal kapcsolatos szabályozásának szigorúbb alkalmazása alapján változtatta meg álláspontját. A hivatkozott ítélet 161. és 167. pontjában a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a fellebbezők mindenképpen elvárhatták, hogy a Bizottságnak a korábbi álláspontját módosító határozata az ezen álláspont-módosításra való tényleges felkészüléshez szükséges időt hagy számukra, és ennél fogva megállapította, hogy a bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkozó jogalap megalapozott.
- 73 Mindazonáltal ez az ítélkezési gyakorlat a jelen ügyben nem alkalmazható, mivel – amint azt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 107. pontjában helyesen állapította meg – a Bizottság a vitatott határozatban nem az Alumix-határozatban vizsgált intézkedéssel kapcsolatos értékelését vonja kétségbe. Az Elsőfokú Bíróság ugyanebben a pontban helyesen megjegyezte még, hogy a Bizottságban kétségek ébredtek a 2005. évi törvényerejű rendeletben előírt villamosenergia-díjtétellel kapcsolatosan, egyrészt az Alumix-határozatban foglalt végkövetkeztetései korlátozott időbeli hatálya miatt – mivel azok egy adott pillanatban fennálló körülményekhez kötődnek –, másrészt pedig a hivatkozott határozat tárgyát képező díjtétellel kapcsolatosan eszközölt módosítások miatt.

- 74 Következésképpen az Alumix-határozat nem keletkeztethetett jogos bizalmat a tekintetben, hogy a Bizottság kiterjeszti az e határozatban megállapított következtetéseit a 2005. évi törvényerejű rendeletben díjtételre is.
- 75 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság nem sértette meg az Alcoa jogos bizalmát, amikor a megtámadott ítélet 70. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem volt köteles megvizsgálni, hogy azok a kritériumok, amelyekre a Bizottság támaszkodott az Alumix-határozatban annak megállapításakor, hogy nem létezett ilyen előny, még mindig érvényesek-e.
- 76 A jogbiztonság elvének megsértésére vonatkozó állítással kapcsolatosan meg kell állapítani, hogy az Alcoa csupán az ezen elvre való hivatkozásra szorítkozott, anélkül hogy meghatározta volna, hogy a megtámadott ítélet indokolásának, illetve az Elsőfokú Bíróság elemzésének mely része sértené a hivatkozott elvet. Ennélfogva ezt az állítást el kell utasítani.
- 77 Következésképpen az első jogalap második részét el kell utasítani.

Az első jogalpnak a hivatalos vizsgálati eljárás megindításának igazolása érdekében figyelembe vett elemek nem elegendő voltára vonatkozó harmadik részéről

– A felek érvei

- 78 Az Alcoa az első jogalap harmadik részében arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 67. és 68. pontjában tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy lényegében két elemre támaszkodott, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság jogosult volt a hivatalos vizsgálati eljárást megindítani az Alcoa-nak nyújtott villamosenergia-szolgáltatás díjtételével szemben. Ez a két tényező egyrészt a díjtétel állami forrásból

való finanszírozása, másrészt az Alcoa részére az Elszámolási Alap által alkalmazott mechanizmus révén történő különbözet-visszatérítés, amely az Alcoa által abban az esetben fizetendő villamosenergia-szolgáltatás díjtétel végleges összegének csökkentéséhez vezet, amennyiben nem részesülne a hivatkozott mechanizmusban. Az Alcoa azt állítja, hogy e két elem nem elegendő, mivel azok már az Alumix-határozat meghozatalának idején is léteztek, és mégsem akadályozták meg a Bizottságot abban, hogy azt állapítsa meg, hogy nem áll fenn támogatás. Ezzel kapcsolatosan hangsúlyozza először is, hogy a kérdéses időszakban részére biztosított kedvezményes díjtételt az állam írta elő az ENEL-lel szemben – amely az utóbbi 100%-os tulajdonosa volt –, ennél fogva a fenti díjtétel-kompenzációt az állam finanszírozta, másodsor pedig azt, hogy ez a díjtétel kizárólag formálisan vezetett az általánosan alkalmazandó díjtétel „csökkentéséhez”.

- 79 A Bizottság úgy véli, hogy az Alcoa a harmadik részben csupán a többi érvét ismételi meg.

– A Bíróság álláspontja

- 80 Meg kell állapítani, hogy azon aspektusok bemutatásakor, amelyeket az Alcoa az 1995. évi törvényerejű rendeleten alapuló díjtételekben közösek vélt a 2005. évi törvényerejű rendeleten alapuló díjtételekével, nem említi meg azokat az – egyébként nem vitatott – módosításokat, amelyeket az 1995. évi törvényerejű rendeletben meghatározott díjtételen 1999-ben és 2004-ben eszközöltek.
- 81 Így azt sem tünteti fel, hogy – amint az a megtámadott ítélet 15., 65. és 66. pontjából kitűnik – a neki az 1995. évi törvényerejű rendelet értelmében számlázott díjtételt olyan váltotta fel, amelynek összegét az Elszámolási Alap által kezelt adójellegű járulékból finanszírozott visszatérítés révén csökkentették.

- 82 Márpedig figyelembe véve egy támogatás minősítése során e sajátosságok relevanciáját – amint arra a jelen ítélet 50. pontja is emlékeztet –, az Elsőfokú Bíróság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor e sajátosságokat kiemelte.
- 83 Az Elsőfokú Bíróság tehát a megtámadott ítélet 68. pontjában helyesen állapította meg, hogy önmagában már a szóban forgó visszatérítési mechanizmus megállapítása is igazolja, hogy a Bizottság nem zárhatja ki az előzetes szakasz során, hogy az Alcoa az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnyben részesülhetett.
- 84 Továbbá az Elsőfokú Bíróság helyesen jegyezte meg a megtámadott ítélet 58. pontjában, hogy a Bizottság – amennyiben úgy ítéli meg, hogy az előzetes vizsgálat során nem tudta áthidalni az azzal kapcsolatosan felmerült összes nehézséget, hogy az érintett intézkedés az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében támogatásnak minősül-e – köteles a hivatalos vizsgálati eljárást megindítani, legalábbis olyan esetben, amikor az előzetes vizsgálat során nem sikerült meggyőződni arról, hogy az érintett intézkedés – már amennyiben az támogatásnak minősül – mindenképpen összeegyeztethető a közös piaccal (lásd továbbá analógia útján a C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1719. o.] 39. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-431/07. P. sz., Bouygues és Bouygues Télécom kontra Bizottság ügyben 2009. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 2009., I-2665. o.] 61. pontját). E körülmények között az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 70. pontjában helyesen juthatott arra a következtetésre – lényegében visszautalva a hivatkozott ítélet 58. pontjára –, hogy annak kérdése, hogy az érintett gyáraknak biztosított díjtétel piacnak minősül-e, vagy sem, olyan összetett gazdasági értékelést kívánt volna meg, amely olyan kétségeket ébresztett, amelyeket a Bizottságnak a hivatalos vizsgálati eljárás keretében kellett megvizsgálnia.
- 85 Következésképpen az első jogalap harmadik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalapnak a gondos ügyintézés elvének és a meghallgatáshoz való jognak a megsértésére vonatkozó ötödik részéről

– A felek érvei

⁸⁶ Az Alcoa arra hivatkozik, hogy az Olasz Köztársaságnak az előzetes vizsgálati szakaszban nem volt módja észrevételeit benyújtani a szóban forgó intézkedés új támogatásnak történt minősítésével kapcsolatosan, és hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy nem ismerte el, hogy a Bizottság megsértette a gondos ügyintézés elvét és a meghallgatáshoz való jogot.

⁸⁷ A Bizottság kijelenti, hogy az Alcoa e kifogással olyan új jogalapot hoz fel, amelyre az Elsőfokú Bíróság előtt nem hivatkozott, és amely ennél fogva elfogadhatatlan. Továbbá azzal érvel, hogy egyébiránt – amint az a megtámadott ítélet 40. pontjából is kitűnik – a Bizottság meghallgatta az Olasz Köztársaságot a szóban forgó intézkedés új támogatásnak történt minősítésével kapcsolatosan.

– A Bíróság álláspontja

⁸⁸ Emlékeztetni kell, hogy a fellebbezési eljárás keretében a Bíróság hatásköre az első fokon megtárgyalt jogalapokról hozott jogi döntés megítélésére korlátozódik (lásd különösen a C-266/05. P. sz., Sison kontra Tanács ügyben 2007. február 1-jén hozott ítélet [EBHT 2007., I-1233. o.] 95. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Valamely fél tehát főszabály szerint nem hozhat fel először a Bíróság előtt olyan jogalapot, amelyet az Elsőfokú Bíróságnál nem terjesztett elő, mivel ez alapján lehetővé

válna a Bíróság számára, hogy az Elsőfokú Bíróság határozatát olyan jogalap vonatkozásában vizsgálja, amelyről az Elsőfokú Bíróság nem döntött.

- 89 E tekintetben a megtámadott ítéletből kitűnik, hogy az Alcoa által az első jogalap ötödik részében felvetett kérdést az Elsőfokú Bíróság nem vizsgálta meg, az Alcoa által előtte felhozott valamely érv alapján.
- 90 Az Elsőfokú Bíróság ugyan a megtámadott ítélet 39. és 40. pontjában megvizsgálta, hogy az Olasz Köztársaság kifejtette-e álláspontját a szóban forgó intézkedés új támogatásnak történt minősítésével kapcsolatban, ám erre a vizsgálatra a Bizottság azon érvének elemzése során került sor, amely arra irányult, hogy az Elsőfokú Bíróság nyilvánítsa elfogadhatatlannak az elsőfokú eljárásban benyújtott keresetet azon indokból, hogy az Olasz Köztársaság nem kifogásolta megfelelő egyértelműséggel e minősítést.
- 91 Meg kell tehát állapítani, hogy az első jogalap ötödik része elfogadhatatlan.

Az első jogalpnak az indokolási kötelezettség terjedelmének figyelmen kívül hagyására vonatkozó hatodik részéről

– A felek érvei

- 92 Az Alcoa az első jogalap hatodik részében arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta a Bizottságra háruló indokolási kötelezettség terjedelmét. Tekintettel a hivatalos vizsgálati eljárás megindításának visszafordíthatatlan következményeire és egy korábbi bizottsági határozat – vagyis az Alumix-határozat – léteére a jelen ügyben, az Elsőfokú Bíróság tévesen mondta ki, hogy a fent hivatkozott

határozat és a vitatott határozat közötti különbségtételt nem kell indokolni. Ez a nem megfelelő indokolás megnehezítette a jogi elemzést és a vitatott határozat bírósági felülvizsgálatát. Az Alcoa azt állítja, hogy a vitatott határozatnak részletes előzetes értékelést kellett volna tartalmaznia az Alumix-határozatban foglaltakhoz képest bekövetkezett esetleges gazdasági változásokkal kapcsolatban.

93 A Bizottság úgy véli, hogy ezt a részt mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

94 Az Alcoa állításával ellentétben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben nem mondta ki, hogy az Alumix-határozat és a vitatott határozat közötti különbségtételt nem kell indokolni.

95 Úgy tűnik, hogy az indokolási kötelezettség terjedelmének figyelmen kívül hagyására vonatkozó kifogásával az Alcoa a megtámadott ítélet 78–89. pontját támadja. E pontok közül úgy tűnik – amint azt a főtanácsnok indítványának 127. pontjában is kiemelte –, hogy az Alcoa pontosabban ezen ítélet 88. pontjára utal, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította azon érvét, miszerint a Bizottság nem indokolta meg a vitatott határozatot az Alumix-határozatban alkalmazott kritériumok tekintetében.

- 96 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk által megkövetelt indokolást a szóban forgó aktus természetéhez kell igazítani, valamint világosan és egyértelműen kell megfogalmazni a jogi aktust kiadó intézmény érvelését, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére, és a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni (lásd különösen a C-89/08. P. sz., Bizottság kontra Írország és társai ügyben 2009. december 2-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-11245. o.] 77. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 97 Meg kell jegyezni, hogy – amint azt maga az Alcoa is elismeri – az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 78. pontjában helyesen hivatkozott az EK 253. cikkben előírt indokolási kötelezettségre és az abból eredő követelményekre.
- 98 Az Alcoa mindazonáltal azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem ismerte el, hogy a vitatott határozat nem tartalmazott megfelelő indokolást az Alumix-határozat tekintetében. Az Alcoa szerint a Bizottságnak magyarázatot kellett volna adnia arra, hogy a vitatott határozat miért különbözik az Alumix-határozattól.
- 99 Meg kell állapítani, hogy ez a kifogás azon az előfeltételezésen alapul, miszerint a vitatott határozat tárgya ugyanaz a díjtétel volt, mint amelyet az Alumix-határozat vizsgált, amely szükségessé tenné az Alumix-határozatától eltérő végkövetkeztetéshez vezető tényezők részletes vizsgálatát.
- 100 Márpedig amint azt már a jelen ítélet 50. pontjában megállapításra került, az Elsőfokú Bíróság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 130. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozatban vizsgált intézkedés nem volt azonos az Alumix-határozatban vizsgált intézkedéssel.

- 101 Következésképpen – amint az a megtámadott ítélet 88. pontjából kitűnik – nem volt szükséges a Bizottság Alumix-határozatban kifejtett gazdasági értékelésének, valamint azon indokoknak a részletes vizsgálata, amelyek miatt e határozat már nem volt alkalmazható.
- 102 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 79. pontjában helyesen állapította meg, hogy egy olyan intézkedés előzetes vizsgálatának szakaszában, amely még nem képezte korábbi vizsgálat tárgyát, a Bizottság szorítkozhat a releváns ténybeli és jogi kérdések összefoglalására, a szóban forgó állami intézkedés támogatási jellegére vonatkozó előzetes értékelésre, és a közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban felmerült kétségek ismertetésére.
- 103 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 81 és 82. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megfelelően indokolta a vitatott határozatot, világosan kifejtve azon indokokat, amelyek miatt nem végleges jelleggel azt állapította meg, hogy a szóban forgó intézkedés támogatásnak minősül, és hogy komoly kétségei merültek fel a közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban.
- 104 Ennélfogva az első jogalap hatodik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 105 Mivel az Alcoa által az első jogalap keretében felhozott egyik érvnek sem lehet helyt adni, e jogalapot egészében el kell utasítani.

Az új támogatásokra vonatkozó eljárás téves alkalmazására vonatkozó második jogalapról

- 106 A második jogalap négy részre oszlik. Az első rész a közös piaccal összeegyeztethető támogatás időbeli hatályának kiterjesztésére vonatkozó ítélkezési gyakorlat téves alkalmazására vonatkozik. Az Alcoa a jelen ítélet 37–43. pontjában vizsgált második részben azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az Alumix-határozat időbeli hatályát. A harmadik rész arra irányul, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor az 1999. évi és 2004. évi technikai jellegű módosításokra támaszkodott az új támogatásokra vonatkozó eljárás alkalmazásának helyben hagyása során. A negyedik rész a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvének megsértésére vonatkozik.

A második jogalapról a közös piaccal összeegyeztethető támogatás időbeli hatályának kiterjesztésére vonatkozó ítélkezési gyakorlat téves alkalmazására vonatkozó első részéről

– A felek érvei

- 107 Az Alcoa azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 128. pontjában úgy határozott, hogy a T-127/99., T-129/99. és T-148/99. sz., Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. március 6-án hozott ítélete (EBHT 2002., II-1275. o.) alkalmazható, és ezen ítélet alapján megállapítható, hogy egy intézkedést már önmagában a hatályának meghosszabbítása is új támogatássá változtathat. Az Alcoa hangsúlyozza, hogy ez az ítélet egy közös piaccal összeegyeztethetőnek minősített támogatásra vonatkozott. Mindazonáltal alapvető különbség van a közös piaccal összeegyeztethetőnek minősített támogatás, valamint az olyan intézkedés között, amely nem minősül támogatásnak. A közös piaccal összeegyeztethetőnek minősített támogatás esetén a korlátozott

időbeli hatály lehet az egyik olyan ok, amely alapján megállapítható e támogatás összegegyeztetetősége. E hatály meghosszabbítása tehát az érintett intézkedést új támogatássá változtathatja. Ezzel szemben amikor megállapításra kerül, hogy nincs szó támogatásról, a piaci feltételek változása miatt változhat valamely intézkedés támogatássá, ám önmagában az intézkedés meghosszabbítása nem járhat ilyen hatással. E körülmények között a 659/1999 rendelet 1. cikkének b) és v) pontja megköveteli, hogy az intézkedést létező támogatásként kezelje a Bizottság, és ne új támogatásként.

- 108 A Bizottság azzal válaszol, hogy az Elsőfokú Bíróság nem alkalmazta tévesen a jogot azáltal, hogy az 1995. évi törvényerejű rendeletben meghatározott díjtétel meghosszabbítása alapján igazolt volt a szóban forgó intézkedés új támogatásnak való minősítése.

– A Bíróság álláspontja

- 109 Meg kell állapítani, hogy a fent hivatkozott Diputación Foral de Álava és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet egy, az érintett tagállam közös piacba való belépése előtt létrehozott támogatásra vonatkozott, következésképpen létező támogatásnak minősült. Az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg a hivatkozott ítéletben, hogy az e támogatás időtartamának módosítása – vagyis meghosszabbítása – miatt a szóban forgó intézkedés új támogatásnak minősül.
- 110 Mindazonáltal az Elsőfokú Bíróság a fenti, létező támogatásnak minősülő intézkedés meghosszabbítására vonatkozó ítélkezési gyakorlatából nem következik, hogy azt olyan intézkedésre is ki lehessen terjeszteni, amely ezzel ellentétben nem minősül támogatásnak. Az a pusztán körülmény, hogy egy ilyen intézkedést továbbra is végrehajtanak – adott esetben az azt létrehozó jogi aktus meghosszabbításából következően – nem változtatja ezt az intézkedést állami támogatássá.

- 111 Mindazonáltal az Elsőfokú Bíróság nem állítja, hogy önmagában a Bizottság által támogatásnak nem minősített intézkedést annak meghosszabbítása új támogatássá változtatná. A megtámadott ítélet 129. pontjában csupán azt mondja ki, hogy a Bizottságnak a meghosszabbított intézkedésre vonatkozó vizsgálatára kizárólag az új támogatásokra vonatkozó eljárás keretében kerülhet sor.
- 112 Meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság nem csupán az Alcoa részére nyújtott kedvezményes díjtétel 2005. évi törvényerejű rendelet révén történt meghosszabbítására támaszkodott annak a megtámadott ítélet 133. pontjában való megállapítása érdekében, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor a szóban forgó intézkedést az új támogatásokra alkalmazandó szabályok szerint vizsgálta meg, hanem a megtámadott ítélet 131. és 132. pontjában a hivatkozott intézkedés lényegét érintő, az Olasz Köztársaság által eszközölt módosításokat is kiemelte.
- 113 Ebből következően a 659/1999 rendelet 1. cikkének b) és v) pontja – amely szerint a létező támogatásnak minősül minden olyan támogatás, amelyet létező támogatásnak kell tekinteni, mert megállapítható, hogy a hatálybalépése idején nem minősült támogatásnak, és ezt követően a közös piac fejlődésének eredményeként, és anélkül vált támogatássá, hogy a tagállam módosította volna – nem alkalmazható.
- 114 E körülmények között és a 659/1999 rendelet 1. cikke c) pontjának értelmében, mivel a Bizottság úgy vélte, hogy a 2005. évi törvényerejű rendeletben meghatározott díjtétel támogatásnak minősülhet, ezen intézkedést az új támogatásokra vonatkozó eljárás alkalmazásával kellett megvizsgálnia.
- 115 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 133. pontjában helyesen ítélte úgy, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát azáltal, hogy a szóban forgó intézkedést az új támogatásokra vonatkozó eljárás, és nem a létező támogatásokra vonatkozó eljárás keretében vizsgálta meg.

116 Ennélfogva a második jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalap arra irányuló harmadik részéről, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor az 1999-ben és 2004-ben eszközölt technikai jellegű módosításokra támaszkodott az új támogatásokra vonatkozó eljárás alkalmazásának helyben hagyása során

– A felek érvei

117 Az Alcoa azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen hagyta helyben az új támogatásokra vonatkozó eljárás Bizottság általi alkalmazását azon indokból, hogy az Alcoának biztosított díjtétel esetében már nem az 1995. évi törvényerejű rendeletben előírt díjtétel ENEL általi alkalmazásáról van szó, hanem az Elszámolási Alap általi visszatérítésről. Ezáltal az Elsőfokú Bíróság kiterjesztette a vitatott határozat hatályát, amely csupán az Alcoa részére biztosított díjtétel időbeli hatályának a 2005. évi törvényerejű rendelet alkalmazásával történt meghosszabbítása ellen irányult, és nem az 1999-ben és 2004-ben eszközölt kizárólag technikai jellegű módosítások ellen.

118 Az Alcoa hozzáfűzi, hogy a Bizottságnak tudomása volt e módosításokról, és azokat nem ellenezte. A Bizottság tehát a vitatott határozatban nem tett említést arról, hogy az 1999-ben és 2004-ben eszközölt kizárólag technikai jellegű módosítások alapján új vizsgálatnak lenne helye. A Bizottság erről egy másik, az Alcoának biztosított kedvezményes díjtétellel kapcsolatos határozatban – vagyis a Portovesme-határozatban – sem tett említést. Továbbá az Olaszország által nyújtott N/490/2000. sz. – a „villamosenergia-ágazat átállási költségei” – állami támogatásra vonatkozóan 2004. december 1-jén hozott bizottsági határozatban (HL 2005. C 250., 9. o., a továbbiakban: átállási költségekről szóló határozat) a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az olyan díjtétel, mint

amelyet az Alcoa részére biztosítanak, létező támogatási program által már fedezett általános költségnek minősül. Az Alcoa tehát azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság az átállási költségekről szóló határozatot elutasította, megállapítva, hogy teljesen irreleváns, és a fent hivatkozott technikai módosításokra támaszkodott annak igazolására, hogy a Bizottság az új támogatásokra vonatkozó eljárást alkalmazta.

- ¹¹⁹ A Bizottság arra hivatkozik, hogy az Alcoa magát a vitatott határozat tartalmát tagadja, úgy véelve, hogy az csupán az 1995. évi törvényerejű rendelet által előírt díjtétel meghosszabbítására vonatkozik. Az Elsőfokú Bíróság nem terjesztette ki a vitatott határozat hatályát azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy a valós díjtételről – amely az Alumix-határozat alapját képezte – elméleti díjtételre való áttérés – amelyet a vitatott határozat vizsgált – lényeges módosítást jelentett. Egyébiránt – és az Alcoa állításával ellentétben – a Bizottság hangsúlyozza, hogy a Portovesme-határozatban már vitatta az 1999-ben és 2004-ben eszközölt technikai jellegű módosításokat, és éppen ezért indította meg a hivatalos vizsgálati eljárást a hivatkozott határozat alapját képező ügyben. Az átállási költségekről szóló határozat kapcsán a Bizottság arra hivatkozik, hogy az az ENEL által viselt átállási költségekre vonatkozik, és ezért irreleváns az Alcoaéknak a villamosenergia-díjtétel terén nyújtott előnyök tekintetében.

– A Bíróság álláspontja

- ¹²⁰ A jelen ügy tényállását és a vitatott határozat megtámadott ítéletben történt bemutatását az Alcoa fellebbezésében nem vitatta. Csupán egy helyen pontosított – amit a Bizottság sem vitatott, és amelyre a jelen ítélet 14. pontjában emlékeztettünk –, miszerint az 1995. évi törvényerejű rendelet által előírt díjtétel módosítása 1999-ben, vagyis a 2005. évi törvényerejű rendelet elfogadását megelőzően történt.

- 121 A vitatott határozat megtámadott ítéletben történt bemutatásából az tűnik ki, hogy a vitatott határozat nem csupán az 1995. évi törvényerejű rendelet által előírt díjtétel meghosszabbítását említi, hanem e díjtétel kezelésének kapcsán felmerült változásokat is, vagyis a kiszámlázott díjtétel adójellegű járulékból történt részleges visszatérítését, illetve azt, hogy a hivatkozott díjtételt az Elszámolási Alap kezelte.
- 122 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 17. pontjában megjegyezte, hogy ezek a változtatások késztették a Bizottságot arra, hogy a vitatott határozat indokolásának 40–46. pontjában megállapítsa, hogy meg kell vizsgálnia, az Alcoa-nak biztosított kedvezményes díjtétel állami támogatásnak minősült-e, figyelemmel az Alcoa számára az abban foglalt díjcsökkentésre, az Alcoa számára ebből eredő gazdasági előnyre, a kérdéses díjcsökkentés állami forrásból való finanszírozásra, valamint a hivatkozott díjtétel versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatására.
- 123 Ebből következően az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy a megtámadott ítélet 68. pontjában a Bizottság által az előny fogalmára figyelemmel az ENEL által a számlázott díjtétel és a 2005. évi törvényerejű rendelet által meghosszabbított díjtétel közötti különbség visszatérítéséből levont következményeket értékelte, nem terjesztette ki a vitatott határozat tárgyi hatályát.
- 124 Az Elsőfokú Bíróság azzal sem terjesztette ki e határozat tárgyi hatályát, hogy a megtámadott ítélet 132. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó intézkedés már nem az 1995. évi törvényerejű rendelet által előírt, piaci árnak megfelelő díjak ENEL általi alkalmazásából, hanem az Elszámolási Alap általi, állami forrásokból származó visszafizetésből állt, amelynek célja, hogy az ENEL által számlázott és a 2005. évi törvényerejű rendelet által meghosszabbított 1995. évi törvényerejű rendelet által engedélyezett díjtételek közötti különbséget fedezze.
- 125 Az Alcoa azon érvei, miszerint először is a hivatkozott módosítások a 2005. évi törvényerejű rendelet elfogadását megelőzően történtek, másodsor pedig a Bizottságnak tudomása volt e módosításokról, és azokat nem ellenezte, nem akadályozzák

meg az adott intézményt abban, hogy e módosításokat a 659/1999 rendelet 1. cikke c) pontjának értelmében vett új támogatások keretében vizsgálja meg. A Bíróság már korábban megállapította, hogy a létező vagy új állami támogatás fogalma objektív helyzetnek felel meg, és e fogalom nem függhet az intézmények magatartásától vagy nyilatkozataitól (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország és társai ügyben hozott ítélet 72. pontját).

- 126 Az átállási költségekről szóló határozat relevanciája tekintetében meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 113. pontjában helyesen állapította meg, hogy az nem az Alcoa-gyárak javára nyújtott visszatérítésre vonatkozik, hanem azon támogatási programra, amely révén az ENEL villamosenergia-piac liberalizációjából eredő átállási költségei visszatérítésre kerültek.
- 127 Egyébiránt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 114. pontjában azt is jogszerűen tette hozzá lényegében, hogy még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság az átállási költségekről szóló határozattal kapcsolatos eljárás keretében tudomást szerzett arról a támogatási programról, amelyből az Alcoa-gyárak részesültek, az Alcoa a Bizottság által nyújtott pontos biztosítékok hiányában nem alapozhat erre a tényre bizonyosságot a tekintetben, hogy a kedvezményes díjtétel meghosszabbítása ne minősülne új támogatásnak.
- 128 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 112–114. pontjában nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát az átállási költségekről szóló határozatnak a vitatott határozatra kifejtett hatása értékelésekor, valamint amikor a hivatkozott ítélet 112. pontjában úgy ítélte meg, hogy az Alcoa érvelése hatástalan.

- 129 Ennélfogva a második jogalap harmadik részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapnak a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvének megsértésére vonatkozó negyedik részéről

– A felek érvei

- ¹³⁰ Az Alcoa a második jogalap negyedik részében arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét azáltal, hogy helyben hagyta az új támogatásokra vonatkozó eljárás Bizottság általi alkalmazását. Tekintettel a Bizottság korábbi megállapítására, miszerint az Alcoának biztosított díjtétel nem minősült támogatásnak, a Bizottságnak legalábbis a létező támogatásokra vonatkozó eljárást kellett volna alkalmaznia. Az Alcoa ezzel kapcsolatosan több bizottsági határozatot idéz, és a fent hivatkozott Belgique és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletből eredő ítélkezési gyakorlatra támaszkodik.
- ¹³¹ A Bizottság azt válaszolja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem sértette meg az általános jogelveket, és hogy az Alcoa újfent arra a téves előfeltételezésre támaszkodik, hogy a 2005. évi törvényerejű rendelet 11. cikkének (11) bekezdése pusztán az Alumix-határozat intézkedésének meghosszabbítása. Az Alcoa által hivatkozott bizottsági határozatok irrelevánsak, vagy azért, mert azokban arról van szó, hogy nincs lehetőség az egyes támogatások visszatéríttetésére – amely kérdés a jelen jogvita keretében fel sem merült –, vagy pedig azért, mert azokban egyes programoknak a jóváhagyásukkor meghatározott módon történő folytatásáról van szó, amely eset viszont nem áll fenn a jelen ügyben.

– A Bíróság álláspontja

- ¹³² Meg kell állapítani, hogy az Alcoa a második jogalap negyedik részében lényegében az első jogalap második részében kifejtett érveket ismételi meg, azokat az új támogatásokra vonatkozó eljárásra alkalmazva.

- 133 Egyrészt meg kell jegyezni, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 102. és 103. pontjában helyesen hivatkozott a jelen ítélet 71. pontjában idézett releváns ítélkezési gyakorlatra.
- 134 Másrészt a jelen ítélet 71–75. pontjában kifejtett indokok alapján a Bizottságnak az Alumix-határozatban kifejtett megállapításai alapján az Alcoa nem bízhatott jogosan abban, hogy a hivatkozott határozat következtetései a vitatott határozatban vizsgált díjtételre is kiterjeszthetők.
- 135 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 108. pontjában helyesen ítélte úgy, hogy az Alumix-határozat nem keletkeztethetett jogos bizalmat a fenti határozatban foglalt következtetések állandósága tekintetében. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 109. pontjából helyesen vezette le ebből azt, hogy a Bizottság a vitatott határozat elfogadásával – amely az új támogatásokra vonatkozó eljárás alapul – nem sértette meg a bizalomvédelem elvét.
- 136 A jogbiztonság elvének megsértésére vonatkozó állítást a jelen ítélet 76. pontjában szereplő indokból el kell utasítani.
- 137 A fenti megfontolásokra tekintettel a második jogalap negyedik részét, és ennél fogva a második jogalap egészét el kell utasítani.
- 138 Mivel a fellebbezés egyetlen jogalapjának sem lehet helyt adni, azt el kell utasítani.

A költségekről

- ¹³⁹ Az eljárási szabályzat 122. cikkének 1. §-a alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a értelmében, amely a 118. cikk alapján a fellebbezési eljárására is alkalmazandó, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottság kérte a fellebbező költségek viselésére való kötelezését, és ez utóbbi pervesztes lett, ezért kötelezni kell a jelen eljárás költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**

- 2) A Bíróság az Alcoa Trasformazioni Srl-t kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások